

Továbbá a Kérelmező kifejtette, hogy a GVH által jogsértőnek minősített 2011. szeptember 15-ei „retail risk” reggelin a Kérelmező képviseletében [REDACTED], a [REDACTED] [REDACTED] vett részt. A GVH által jogellenesnek minősített 2011. október 3-ai retail risk reggelin a Kérelmező képviseletében [REDACTED] vett részt. A GVH határozat 531. pontjának megállapítása szerint a Kérelmező proaktív módon vett részt a refinanszírozásban. A GVH határozat 253. pontja tartalmazza a Kérelmező álláspontját, amelyet a vizsgálati eljárás keretében előadott. Ebben a Kérelmező kifejtette, hogy a piac többi szereplőjéhez képest aktívabb volt a végtörlesztéshez kapcsolódó finanszírozásban. A Kérelmező előadta továbbá, hogy a retail risk reggelen elhangzott közlések irrelevánsak voltak számára, figyelemmel arra, hogy a vizsgált végtörlesztésekkel kapcsolatos piaci stratégiája csak október végére alakult ki, saját autonóm üzleti megfontolásai alapján, amely az érintett időszak alatt nem változott. A GVH határozat 441. pontja alapján az eljáró Versenytanács az eljárás alá vontakat részvételük alapján három csoportba sorolta. A Kérelmező a második csoportba került, amelyben azok a pénzintézetek találhatóak, akik részt vettek ugyan a 2011. szeptember 15-ei és október 3-ai reggelin, azonban nem állt a GVH rendelkezésére arra vonatkozó bizonyíték, hogy részt vettek volna a kétoldalú egyeztetésekben. A Kérelmező szerint következésképpen az ő jogsértő magatartása enyhébb súlyú.

Továbbá a Kérelmező előadta, hogy a GVH Határozat 515. pontjában megállapításra került, hogy az eljárás alá vont pénzintézetek, köztük a Kérelmező, a hitelkiváltó hitelek nyújtásának korlátozása révén összehangolták stratégiájukat. Ezen jogsértés a GVH szerint a kibocsátás-korlátozásnak minősül, amelyet versenyjogi gyakorlat kőkemény kartellnek tekint. A határozat 522. pontja megállapítja, hogy a fogyasztók közül megközelítőleg 6000 fogyasztó nem kapott hitelkiváltó hitelt. A Versenytanács álláspontja szerint ezen számadat nem megbízható, mert valószínűleg több, mint 6000-re tehető azon fogyasztók száma, akik nem tudtak élni a végtörlesztés lehetőségével. A Versenytanács álláspontja szerint a 6000 fogyasztó egy hozzávetőleges nagyságrendnek tekinthető, és ennél többként nem értékelhető. Az 523. pont a károsultak meghatározása körében előadja, hogy 6000 fogyasztó között is lehettek olyanok, akik az eljárás alá vontak versenykorlátozó magatartása hiányában sem kaphattak volna hitelt, azonban ezen körülmény megbízható módszerrel nem tárható fel, és megkísérlésére sincs szükség, mivel a jogsértés megállapításának nem feltétele a fogyasztói kár tényleges számszerűsítése. A Kérelmező megjegyezte, hogy véleménye szerint szükséges hangsúlyozni, hogy a fentiek értelmében GVH nem állapította meg, hogy akárcsak egy fogyasztó is a Kérelmező magatartása következtében esett volna el a végtörlesztés lehetőségétől.

A Kérelmező továbbá előadta, hogy a GVH határozatnak a Kérelmező felelősségére vonatkozó 585. pontja megállapítja, hogy a Kérelmező kétoldalú egyeztetések lefolytatásában vállalt szerepe nem bizonyított, a felelősség alapja az, hogy kifejezett tudomása ugyan ilyen egyeztetésekről nem volt, azok lehetőségét azonban ésszerűen előre láthatta (volna). A GVH határozat 595. pontja a jogsértés kezdeti időpontjának 2011. szeptember 15-ét, míg 596. pontja befejező időpontjának 2012. január 30. napját jelöli meg. A Kérelmező szerint a GVH határozat 600. pontja a stratégiai összehangolás mellett a pénzintézetek üzleti titoknak minősülő információcseréjét is jogellenesnek minősíti. A GVH határozat 622. pontja a cselekmény kőkemény kartellnek minősíti, amely a magyar fordítástól eltérően jogi minősítés, nem pedig az ügy súlyosságára utal. A Kérelmező megállapítása szerint ezt igazolja a 622. szakasz 2. tagmondata, melyben a Versenytanács is kimondta, hogy „[a kőkemény kartell] azonban a fentebb kifejtettek szerint nem minősül klasszikusnak”. A jogsértés elbírálása körében a GVH a 624. pont indoka alapján a bírságközlemény szerint adható bírságpontok középszórájának felső határán elhelyezkedő bírságot szabott ki, értékelve a kartell klasszikustól eltérő jellegét. A GVH határozat 642. pontja alapján „az eljáró versenytanács szerint a jelen ügyben nem számszerűsíthető kellő megbízhatósággal a jogsértéssel elért előny, hiszen számos nem, vagy nehezen kvalifikálható tényező figyelembevételére lenne szükség (például gazdasági stabilitásra gyakorolt hatás és annak közvetlen és/vagy közvetett hatásai a bankokra)”.

A Kérelmező előadta, hogy a GVH határozata a Tptv. 83. §-a alapján a kihirdetéssel jogerős és végrehajtható. A Tptv. 83. § (1) bekezdés alapján a GVH határozat ellen a bírósági felülvizsgálat biztosított. A Kérelmező élt a jogszabályban meghatározott jogával, és az ügyben bírósági felülvizsgálatot kért.

A kérelmező előadása alapján a bírósági felülvizsgálat a Fővárosi Törvényszék [REDAKTOR] számú határozatával 2016. február 24. napján zárult jogerősen. A Főváros Törvényszék jogerő ítéletében a GVH határozatát - változtatás nélkül - hatályban fenntartotta. A Fővárosi Törvényszék ítélete mivel fellebbezéssel nem támadható meg, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 228. §-a alapján kihirdetésével jogerőre emelkedett, azok a határidők azonban, amelyeket a határozat jogerőre emelkedésétől kell számítani, a határozatnak a fellebbezés közlésével kezdődnek, melynek dátuma 2016. április 21. napja volt.

A kérelmező véleménye szerint a Főváros Törvényszék jogerős ítélete után a Kérelmező 2016. április 21-i hatállyal a Kbt. 62 § (1) bekezdésének n) pontban megfogalmazott kizáró ok hatálya alá került, és ettől a naptól kezdően közbeszerzési eljárásokban nem lehet ajánlattevő, résztvevőre jelentkező, alvállalkozó és nem vehet részt alkalmasság igazolásában.

Kérelmező a kérelmében előadottak alapján a Hatóságot a megbízhatósága megállapítására kérte.

Kérelmező a fenti intézkedések bizonyítására az alábbi iratokat csatolta kérelméhez a hiánypótlási felhívás teljesítését követően:

1. ügyvédi meghatalmazás,
2. GVH határozat,
3. felügyeleti bírság megfizetését bizonyító banki igazolás,
4. Retail ügyfélpanaszok kezeléséről szóló [REDAKTOR] számú ügyviteli utasítás,
5. intézkedési terv,
6. munkaviszony megszüntetéséről szóló megállapodás,
7. írásbeli figyelmeztetés, munkaköri leírás,
8. munkaköri leírás,
9. továbbképzés tananyaga, nyilvántartása,
10. Versenyt sértő magatartásokról és a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatról szóló [REDAKTOR] sz. Vezérigazgatói utasítás,
11. Compliance Antritrust Program és határidők,
12. [REDAKTOR] sz. Vezérigazgatói utasítás 7. számú melléklete,
13. a működési kockázatok kezeléséről szóló [REDAKTOR] számú vezérigazgatói utasítás,
14. Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter Bankszövetség részére írt levele

A Hatóság először azt vizsgálta, hogy a kérelem az arra jogosulttól származik-e.

A Kbt. 188. § (1) bekezdése első fordulata szerint bármely gazdasági szereplő, akivel szemben a 62. § (1) bekezdés b) és f) pontjában említett kizáró ok kivételével bármely egyéb kizáró ok fennáll, kérelmet nyújthat be a Hatósághoz annak megállapítása érdekében, hogy az általa hozott intézkedések a kizáró ok fennállása ellenére kellőképpen igazolják megbízhatóságát.

A GVH 2013. november 19-én kelt, [REDAKTOR] ügyszámú határozatával a kérelmezőt bírsággal sújtotta. Az indokolás szerint a GVH azt állapította meg, hogy a kérelmező és a többi bírságolt bank 2011. szeptember 15. és 2012. január 30. között egységes, komplex, folyamatos jogsértést valósítottak meg azáltal, hogy a hitelkiváltó hitelek nyújtásának korlátozása révén a fix árfolyamú végtörlesztések csökkentése érdekében összehangolták startégiájukat, melynek keretében üzleti titoknak minősülő információkat osztottak meg egymással.